

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2008 r. w sprawie R 846/2008-4,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny zgłoszony w kategorii „inny rodzaj znaku — znak odzwierciedlający pozycję”, posługujący się kolorem „pomarańczowym (Pantone 16-1359 TPX)”, dla towarów należących do klasy 25 (zgłoszenie nr 5 658 117).

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak ma charakter w wystarczającym stopniu odróżniający.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen przeciwko Komisji

(Sprawa T-550/08)

(2009/C 55/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwältinnen U. Itzen i J. Ziebarth)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — Woski do świec, w której pozwana stwierdziła, że

pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z powodu udziału w ciągłym porozumieniu lub ciągłej uzgodnionej praktyce w sektorze wosku parafinowego.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca zarzuca naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE oraz prawa do obrony, gdyż ocena dowodów, jakiej Komisja dokonała w zaskarżonej decyzji, nie pozwala konkretnie ustalić, jakie elementy naruszenia są jej faktycznie przypisywane. Całościowe przeprowadzenie dowodów przez Komisję dotyczy poza skarżącą także innych spółek, których działania nie mogą jej zostać przypisane. Z uwagi na brak jasności w przeprowadzeniu dowodów doszło do naruszenia prawa do obrony, ponieważ Komisja powinna umożliwić jasne i jednoznaczne ustalenie, jakie elementy naruszenia są przypisywane jakiemu przedsiębiorstwu oraz skutków, które się z tym wiążą.

Następnie skarżąca utrzymuje, iż nie uczestniczyła w żadnym naruszeniu art. 81 WE. Nie tylko z formalnego punktu widzenia Komisja nie przeprowadziła prawidłowo dowodów, ale również pomocnicze badanie materialne dowodów wskazuje na to, że skarżącej nie udowodniono żadnego zarzutu. Poszczególne spotkania, które zostały wspomniane i dokumenty uwzględnione w tym względzie w ramach przeprowadzania dowodów nie pozwalają wyciągnąć wniosku, iż skarżąca uczestniczyła w kartelu. Takiego wniosku nie można tym bardziej wyciągnąć ze względu na to, że skarżącej od samego początku stawiano jedynie zarzut popełnienia naruszenia o mniejszym znaczeniu. Okoliczność ta nie została jednak uwzględniona przy przeprowadzaniu dowodów, zaś pod uwagę wzięte zostały — także na niekorzyść skarżącej — dowody, które mogły ewentualnie wykazywać naruszenia popełnione przez osoby trzecie, w których skarżąca nie uczestniczyła.

W zarzucie drugim skarżąca powołuje się na przedawnienie. Już na początku 2000 r. przeniosła ona sporną działalność dystrybucyjną na inną spółkę, tak że pierwsze działania przerywające bieg przedawnienia podjęte w 2005 r. wobec skarżącej nie powinny były już umożliwić ścigania dawnego naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2008 r. — H & R ChemPharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-551/08)

(2009/C 55/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte M. Klusmann i S. Thomas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim dotyczy ona skarżącej;
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na skarżącą w zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2008) 5476 wersja ostateczna z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39.181 — *Woski do świec*, w której pozwana stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, w tym skarżąca, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z powodu udziału w ciągłym porozumieniu lub ciągłej uzgodnionej praktyce w sektorze wosku parafinowego.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca zarzuca naruszenie prawa do obrony, gdyż w zaskarżonej decyzji nie dokonano rozróżnienia między nią i innymi przedsiębiorstwami, na które zostały nałożone odrębne grzywny, lecz jest w niej mowa jednolicie o „H & R/Tudapetrol”. Dla skarżącej niezrozumiałe jest, jakie elementy naruszenia są jej konkretnie przypisywane. Stanowi to naruszenie prawa do obrony, ponieważ z przedstawienia zarzutów i z decyzji powinno w sposób niebudzący wątpliwości wynikać, jakie konkretne działania prowadzą do zarzucenia naruszenia prawa i opierającej się na nim grzywny.

Pomocniczo w zarzucie drugim skarżąca powołuje się na brak dowodu na istnienie naruszenia po stronie skarżącej. Z uwagi na całościowe przeprowadzenie dowodów wobec wszystkich adresatów decyzji Komisja nie spostrzegła się, że nie ma żadnych dowodów naruszenia popełnionego przez skarżącą. Skarżąca zarzuca Komisji to, że nie dokonała wystarczająco selektywnej i zindywidualizowanej oceny dowodów, która mogła i powinna była wykazać daremny charakter środków dowodowych przedstawionych w odniesieniu do naruszenia popełnionego przez skarżącą.

Również pomocniczo w zarzucie trzecim skarżąca twierdzi, iż przy obliczaniu grzywny kwota wyjściowa została błędnie ustalona na zbyt wysokim poziomie.

W zarzucie czwartym, który również został podniesiony pomocniczo, skarżąca zarzuca naruszenie zasady proporcjonalności oraz naruszenie zasady niedyskryminacji z tego powodu, iż przy obliczaniu grzywny popełniony został błąd w ocenie. W szczególności powołuje się ona na błąd w ocenie przy ustaleniu na 17 % części obrotu związanego z naruszeniem z uwagi na wagę naruszenia, jak i opłaty za wejście oraz nieproporcjonalny charakter wysokości grzywny ze względu na dysproporcjonalne uwzględnienie rozmiaru przedsiębiorstwa. Wreszcie skarżąca wskazuje na niedopuszczalne zastosowanie ze skutkiem wstecznym wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. do niniejszego przypadku.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda**(Sprawa T-552/08)**

(2009/C 55/61)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. M. Rochaud Jøet i S. Petrova, pełnomocnicy, wspierani przez G. Anastácio i A. R. Andrade, adwokaci)

Strona pozwana: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Lizbona, Portugalia)

Żądania strony skarżącej

- Nakazanie stronie pozwanej zapłaty kwoty 124 319,22 euro tytułem zwrotu zaliczki zapłaconej przez skarżącą na poczet wykonania umowy nr BU/466/96 POIES zawartej w ramach programu THERMIE i rozwiązanej z powodu naruszenia umowy przez stronę pozwaną i pozostałych wykonawców, powiększoną o kwotę 48 180,00 euro tytułem odsetek za zwłokę naliczonych do dnia 30 września 2008 r., oraz o odsetki naliczone do dnia całkowitej zapłaty;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 17 stycznia 1995 r. Komisja Wspólnot Europejskich podpisała na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2008/90 (¹) umowę Thermie nr BU/466/94 PO/ES ze stroną pozwaną, z Hospitais da Universidade de Coimbra oraz z Técnicas Reunidas, S.A.

Strona pozwana została wyznaczona do pełnienia funkcji koordynatora projektu i przejęła odpowiedzialność za przedstawienie Komisji niezbędnych dokumentów, za pośrednictwem w kontaktach pomiędzy wykonawcami i Komisją. Wykonawcy ponosili odpowiedzialność solidarną.

W dniu 10 lutego 1995 r. Komisja zgodnie z postanowieniami umowy zapłaciła zaliczkę w wysokości 30 %, to znaczy w kwocie 176 693,00 euro.

W dniu 24 maja 2000 r. Komisja na podstawie słusznych powodów (po wystosowaniu dodatkowych wezwań) rozwiązała umowę w oparciu o następujące naruszenia zobowiązań umownych:

- opóźnienia w wykonaniu niezakomunikowane Komisji w odpowiednim czasie;
- niemożliwość przystąpienia do wykonania projektu po stronie Domótica (co sama przyznała);
- brak przysyłania komisji we właściwym czasie poprawnych sprawozdań finansowych i technicznych;
- brak zakończenia prac nad wykonaniem projektu w pierwotnym terminie oraz w przedłużonym później terminie (31 sierpnia 2000 r.).